

Молодий комуністичний журнал

ІМ. ДІДЧИКІВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання X
№ 90 (1102).
ВІСНОК
29 ЛИПНЯ
1969 р.
Ціна 2 коп.

ЦИФРИ ТРУДОВИХ ЗВЕРШЕНЬ

За повідомленням Центрального статистичного управління при Раді Міністрів СРСР, у першому півріччі 1969 року план реалізації промислової продукції і випуску більшості найважливіших видів виробів виконано.

У повідомленні відзначається, що проведений у квітні цього року Всесоюзний ювілейний суїтний, в якому взяло участь 115 мільйонів чоловік, — майже все працездатне населення країни, ознаменувався великими виробничими досягненнями, значним вкладом у виконання плану.

Приріст промислового виробництва у минулому півріччі порівняно з першим півріччям минулого року становить 6,9 процента.

Найважливіші галузі промисловості збільшили виробництво продукції. Зріс випуск товарів народного споживання.

На кінець півріччя за новою системою планування і економічного стимулювання працювало 33,6 тисячі промислових підприємств, які виробили більш як 80 процентів усієї промислової продукції і доли 90 процентів прибутку.

Продуктивність праці у промисловості зросла порівняно з відповідним періодом минулого року на 4,4 процента. Природному господарству збільшилися на 7 процентів.

Посівні площі всіх сільськогосподарських культур у країні перевищили площі минулого року і становили 208 мільйонів гектарів. Розширено площі зернових. У багатьох районах країни колгоспи і радгоспи розгорнули збирання врожаю. Піврічний план заупок продуктів тваринництва в цілому виконано.

У минулому півріччі введено в дію за рахунок державних централізованих капітальних вкладень основні фонди вартістю в 11 мільярдів карбованців, що на три проценти більше, ніж введено за той же період у минулому році.

Збільшились чисельність робітників і службовців, зайнятих у народному господарстві, на 4 проценти. Зросли їх заробітна плата: оплата праці колгоспників підвищилася на 5 процентів; розвивались торговля і громадське харчування; тривало поліпшення житлових і культурно-побутових умов населення. Досягнуто дельтисх успіхів у розвитку охорони здоров'я, народної освіти, науки і культури.

(ТАРС).

Пісня ЖИВНОГО ПОЛЯ

РЕПОРТАЖ

Над степом живина симфонія, радісна пісня прожаю. Дла людини нової та пісня, може, й безлісна, та запитайте в голови колгоспу чи агронома, і він назве десятні імені непоміжних її авторів. Це ж зробив і Олександр Руденко, заворг Новгородкіського райкому комсомолу, член районного комсомольського штабу «Живина — 69»:

— 212 комбайнів працює нині на полях району. Чимало командирів степових кораблів — комсомольці і молодь, особливо багато молодих помічників комбайнерів. У колгоспі «Зоря комунізму» успішно міряють силими з досвідченими жинарями молоді комбайнери Василь Шайнога та Яків Кумпан. Василь Шайнога, наприклад, за перші три дні роботи намолотил олізько 900 центнерів зерна. Відзначаються сумлінністю помічники комбайнерів комсомольці Микола Шалащенко та Василь Головки з колгоспу імені Куїбішевця, Олександр Якуб з радгоспу «Третій виправальний» та інші.

Змагання на кращого жинара точяться напружене. Переможців чекають перехідні випле райкому комсомолу, грамоти, премії.

Велику допомогу в збиранні врожаю надають шкільники. Так, у колгоспі імені Шевченка брати Сергій та Анатолій Андрилюки працюють вантажниками на автомашинах, Володимир Демченко, десятикласник — поміщиком комбайнера. П'яти- і шестикласники в цій армії теж не без діла. Вони допомагають збирати врожай в саду та на городях. В армії імені ХХІІ з'їзду КПРС допомагають збирати врожай Володимир Таратула, Василь Бурак, Віктор Галуха... За по-

передніми даними в збиранні врожаю бере участь більше 500 шкільників.

Напередодні живн райком комсомолу провів семінар секретарів первинних комсомольських організацій і «прожектористів». І зараз всюди відчутно шильне око «прожектористів», комсомольську турботу про врожай. З'явився, наприклад, майстер Куцівського хлібоприймального пункту В. М. Бегма на роботу на під'їзку, і відразу ж у «Прожекторі» — уїдлива карикатура. Комсомольсько-молодична ланка по очістці зерна в складі Миколи Захарова, Сергія Проводяна, Галини Шайноги, Марії Фісан, Люби Бороніг і Миколи Бойка з колгоспу імені Леніна відправила на елеватор 500 центнерів зерна за одну ніч, а вже ранком про це довідалися всі одиосельчанні з «Комсомольського прожектора».

Минулого тижня провели районний рейд-перевірку збереження врожаю. «Прожектористи» побували на токах, у полі, перевірили, чи немає втраг на дорогах.

Хоч комбайнери весь час у полі, але вони обізнані з останніми подіями в країні і за рубежем. Про це турбуються політінформатори. Часто можна зустріти біля збиральних агрегатів секретаря комсомольської організації колгоспу імені Ілліча Леоніда Вороного, Постійно в полі, біля комбайнів Петро Телюга, секретар комсомольської організації колгоспу імені Ульянова.

Коли вслухаєшся в симфонію живного поля, помічаєш, що серед її багатоголосся зринає почергово в різних кінцях роздумливо-хвилююча пісня «С чего начинается Родина» чи тривожна про те, що «росте у Волгограді берізка». То вже голос агіткультбригади районного Будинку культури. З цією бригадою у познайомилися на Куцівському хлібоприймальному пункті. Поки придивлявся, як десятикласниця Галина Присяжна, Алла Галюк, восьмикласниця Надія Корчик (вони — візувальницькі пункти) брали проби з машин і робили записи, поки бесідував із директором приймального пункту М. І. Гарашенком, настав час обідньої перерви. От тоді прямо перед в'їздом на пункт і відбувся концерт. То нічого, що «Угорський танок» на іську перед брамою виконувати важче, ніж на сцені. То нічого, що сурмалі і гудуть автомашини. Від того сатиричні мініатюри у виконанні Тамари Сидорчук не стають менш колочими, а пісня «Огромное небо» у виконанні Істани Мелешко — менш чарівною і привабливою.

Слуяють автомашини з зерном. Через п'ятьдесят хвилин комбайни зійшлися на краю поля, механізатори розмістилися колом на стерні. Народний суддя П. К. Карпенко (на цей раз вона була з бригадою) познайомила їх із законодавством про сім'ю і шлюб. А потім — концерт. Ведуча Тана Мелешко широким голосом передувала збирання в радгоспі Костянтина Руденка, Микола Задірану, Григорія Кирсуну та інших з успіхом. А буфетчиця Валентина Дорогань люб'язно пропонує лимонад... І знову турботить в бункері шпешниця. Вітер пошеє перекладі червоний вміст на агрегаті Костянтина Руденка і Олександра Якуба. А голубий агітвозд уже прямує в інше господарство.

В. ЦВЯХ, спецьор «Молодого комунара».

На фото: вгору — виступає агіткультбригада (на передньому плані — Ірина Лебедева і Володимир Базів). Внизу — знову за роботу. Комбайнер Костянтин Руденко і його помічник комсомолец Олександр Якуб.

Не андоує виконавцям тільки Мелашія Терентіюна Матірка, перукар. Вона приїхала разом з агіткультбригадою і зараз зайнята роботою.

І знову всі в агітвозді. Танцюрист Микола Даченко — вже не танцюрист, а просто водій голубого автобуса. А решта — просто пасажери. Напрямок — на радгосп «Третій виправальний».

Тут, в автобусі, я взяв друге інтерв'ю — у члена комсомольського штабу по збиранню врожаю, завідуючого районним відділом культури В. М. Нестеренка, який подорожував разом з агіткультбригадою.

— Це вже дев'ятий концерт бригади, — повідомив він. — Перед ним за три дні побували в колгоспах імені Леніна, «Перемога», імені Ульянова, імені ХХІІ з'їзду КПРС. Є сім агіткультбригад клубів і Будинків культури колгоспів, всі теж виступають перед жинарями. Користуються популярністю виступи агіткультбригад Новгородкіського, Вершинкамаїнського, Митрофанівського, Снізівського сільських Будинків культури, Вербаюцького клубу.

Разом з бригадою районного Будинку культури постійно вийдуть лектор райкому партії Н. П. Бурак, яка знайомить хліборобів з матеріалами міжнародної наради комуністичних і робітничих партій, з подіями в країні й за рубежом.

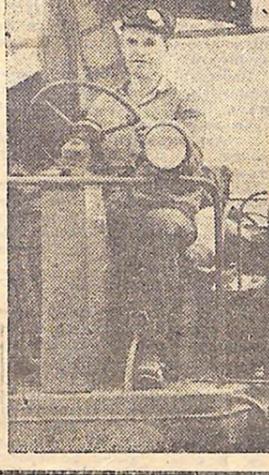
З бригадами сільських клубів і Будинків культури також віздуть члени місцевих організацій товариства «Знання».

...Ось і радгосп. В одному з полів працює сім комбайнів.

Указом Президії Верховної Ради УРСР від 25 липня ц. р. засновано нагрудні знаки до Почесної грамоти та Грамоти Президії Верховної Ради УРСР.

Право на одержання нагрудних знаків мають також особи, які нагороджені Почесною грамотою або Грамотою Президії Верховної ради Української РСР до видання цього Указу.

(РАТАУ).

На фото: виступає агіткультбригада (на передньому плані — Ірина Лебедева і Володимир Базів). Внизу — знову за роботу. Комбайнер Костянтин Руденко і його помічник комсомолец Олександр Якуб.

Указом Президії Верховної Ради УРСР від 25 липня ц. р. засновано нагрудні знаки до Почесної грамоти та Грамоти Президії Верховної Ради УРСР.

Право на одержання нагрудних знаків мають також особи, які нагороджені Почесною грамотою або Грамотою Президії Верховної ради Української РСР до видання цього Указу.

(РАТАУ).

НАГРУДНІ ЗНАКИ

НА ЗДОБУТТЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ КОМСОМЛЬСЬКОЇ ПРЕМІЇ ІМ. МИКОЛИ ОСТРОВСЬКОГО

Центральний Комітет ЛКСМУ повідомляє, що на здобуття республіканської комсомольської премії ім. Миколи Островського 1969 року за країні творчі літературні і мистецтва та високу виконавську майстерність висунуті такі кандидатури:

В ГАЛУЗІ ХУДОЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

БЛИЗНЕЦЬ Віктор Семенович — за повість «Древліни». (Висунутий редакцією газети «Молодь України»).

ГОНЧАРЕНКО Іван Іванович — за плодотворну розробку комсомольської, військово-патріотичної тематики в поетичній творчості та велику громадську роботу. (Висунутий секцією поезії Спілки письменників України).

КОЛОМІЄЦЬ Володимир Родіонович — за поетичні книги «Наввєга на життій стебланні» та «Поезії». (Висунутий секцією поезії Спілки письменників України).

КОЛОМІЄЦЬ Олексій Федотович — за в'єси «Планета сподіваль», «Спасибі тобі, моє кохання» та «Горалиця». (Висунутий редакцією журналу «Дніпро»).

В ГАЛУЗІ ХУДОЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА:

БІЧКО Валентин Васильович — за книги «То не маки цвітуть», «Над озером зорі», «Сни Жовтця», «Він в серці у нас», «До нас прийшов Ленін». (Висунутий видавництвом «Веселка», редколегією журналу «Піонерія» та газети «Зірка»).

КАРАСЬОВА Віра Євгенівна — за книги «Кирюшка» та «Машенька». (Висунута редколегією журналу «Малюток»).

В ГАЛУЗІ ЖУРНАЛІСТИКИ І ПУБЛІЦИСТИКИ:

ЧАЛНИ Богдан Посиплович — за

книгу «Вітер з України». (Висунутий видавництвом «Веселка» та редколегією журналу «Піонерія»).

В ГАЛУЗІ МУЗИКИ:

ДИЧКО Людмила Василівна — за кантату «Ленін» для солістів, хору та симфонічного оркестру на слова радянських поетів. (Висунута Спілкою композиторів України та Шевченківським районним комітетом ЛКСМУ м. Києва).

ЗОЛОТУХІН Володимир Максимович — за симфонічну поему «Пам'яті Невідомого солдата» та патріотичні комсомольсько-молодичні імені (Висунутий Спілкою композиторів України та Ленінським районним комітетом ЛКСМУ м. Києва).

КОВАЧ Ігор Костянтинович — за вокальні твори «Балада про комунарів», «Пісня про невідомого трубача», «Комсомольські в'єски» та ряд інших творів, які освітують героїку радянського народу. (Висунутий Харківським обласним відділенням Спілки композиторів України та Харківським обкомом ЛКСМУ).

В ГАЛУЗІ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА:

КАЛЬЧЕНКО Галина Никифорівна — за скульптурні роботи останніх років, у яких відтворені образи Героїв Радянського Союзу, Героїв Соціалістичної Праці та видатних діячів української культури. (Висунута редколегією газети «Культура і життя»).

КЛОКОВ Вячеслав Михайлович — за скульптурні твори, присвячені радянській молоді: «Усть-Іліца», «Ланкова», «Полудень». (Висунутий редколегією журналу «Мистецтво»).

ЛОЗА Адольф Іванович — за художні твори «Революційний марш», «В сте-

ДО НОВИХ ЗУСТРІЧЕЙ

Протягом місяця на ВДН СРСР майоріли державні прапори Польської Народної Республіки і Радянського Союзу. Тут було розгорнуто ювілейну промислову виставку «25 років Польської Народної Республіки». За час її роботи з досягненнями братнього народу в галузі економіки, науки і культури познайомилось більше мільйона москвичів і гостей столиці. 27 липня виставка закривалась.

Кореспондент ТАРС звернувся до директора виставки Тадеуша Вальчикевича з проханням розповісти про відоміші роботи. Ось що він повідомив:

— На ювілейній промисловій виставі, яка ілюструє досягнення країни за 25-річний період соціалістичного розвитку, ми прагнули показати все, на що здатна творча праця вільного народу, який будує соціалізм.

Це була найбільша експозиція, яку будь-коли показувала народна Польща за рубежом. Виставка займала площу в 30 тисяч квадратних метрів. Понад 500 найбільшних польських підприємств демонстрували тут свою продукцію, відому не тільки в Радянському Союзі, а й у багатьох інших державах. Цікало відзначити, що майже три чверті всіх експонатів — це машини, верстати, різні устаткування і прилади.

На час роботи виставки було проведено дев'яносто галузевих днів, присвячених різним галузям науки, техніки і промисловості. В ці дні ми-

стри і голови державних комітетів, фахівці виступали перед радянськими колегами з доповідями, лекціями, бесідами.

Наша виставка була повільно познайомила радянських друзів з усіма видами Польщі за роки народної влади. І мені здається, що з цим завданням ми справилися. Доказ цього — численні контракти, укладені радянськими і польськими зовнішньоторговельними організаціями. Іх сума становить майже півмільярда карбованців.

Виставка, сказав наприкінці Т. Вальчикевич, сприяла зміцненню уз дружби та ділового співробітництва між ПНР і СРСР, згуртованості наших народів у боротьбі за розвиток соціалістичного і комуністичного будівництва, у боротьбі за мир в усьому світі.

(ТАРС).

КУРС — НА ПЕРЕМОГУ

Цей збіжжя зроблення 4 квітня 1917 року, коли В. І. Ленін виступав у Таврійському Народному зборі, зображення є одним з найцінніших документів. Він виклав свої «Квітневі тези», що об'єднали партію науково обґрунтованим планом боротьби за перехід від буржуазно-демократичної революції до соціалістичної.

У тези розглядається пасивне становище партії напередодні революції. Партія не повинна бути пасивною, вона повинна бути активною, вона повинна бути революційною.

Три телеграми

ЯК ДО СВІТЛА тиснет все живе, так трудящі завжди приходили до Леніна. Ходили, листувалися, зустрілися з ним на зборах і мітингах. — Все це дуже багато давало: в В. І. Леніну в його новосвідомій формі, він обдумував їх, вивчав, порівнював, аналізував. Це давало йому ще одну перевагу над ворогами, яких він умів обходити вдалішим маневруваннями. Для Леніна було цілком ясно, що думав і почував сибірський селянин, червоноармієць чи доносчий козак. Він проникав у думки і вгуглював бажання путилового ладарника, українського хлібороба, польського виставника...

Ми розповімо про три телеграми, які було послано В. І. Леніну, про великі перетворення в тих країнах, звідки було послано ці телеграми.

Ось телеграма із Знаменки, надіслана Іллічу 25 квітня 1920 року. В ній говориться: «Ми, робітники, службовці і громадяни Знаменки, зборилися на загальні збори для виборів Ради, стоїмо всі на радянській платформі, яка одні тільки може дати нам те благо, за яке боряться інші товариші багатьох десятків років.

Шлемо привіт нашій Червоній Армії, яка прокладає шлях до управління робітничої і селянської державою!

Шлемо привіт вождю пролетарської революції Леніну!

Знаменка. Багато доброго, початкового при неї говорить зараз. У загальному дещо запровадили виробничу естетику. У локомотивному депо, не виключаючи планів перевезення вантажів, буквальні на ходу «переселили» паровозів на електричну і теплову. Машиністи тепер постійно водять величезні машини і лише в цьому році перевезли понад п'ять тисяч сот тисяч тонн народногосподарських вантажів, стільки знайшли собівартість, перевезень. На вулиці запроваджується останній досвід науки і техніки.

З тих міс, де було послано телеграму Іллічу, відомі зміни сталися й у місті. Як у Вілюйському районі. Колепінки живуть заможні і культурно. Розповсюдило коротко змішано одержують оплачувані відпустки, за рахунок колгоспів лікуються і відпочивають у краєвих оздоровчих закладах. Колгосп за свої кошти збудував школу, купив дитячі унівільські форми, організував у школі дитяче безкоштовне харчування. У себе в селі, у своєму будинку культури, колгоспники мають можливість подивитися не тільки кіно, концерт, з його спектакль професійних артистів з обласного центру і столиці республіки.

...Ми на тваринницькій фермі. Велика чотирикопийний корівник падає собом цех. До речі, його тут тепер так і називають: молочний цех. Транспортні замість фізичну працю людей. Е автономію, автономні установи з центральним молокопроводами, електроводонагрівачем.

...Що й казати: комплексна механізація буквально роз'їздала нам руки, — говорить дворка Поліна Войтович. — Тепер у нас робочий день триває сім — вісім годин; ми працюємо менше, а заробляємо більше, завдяки підвищенню продуктивності дійного стада.

За прикладом джеринської зарда на двозмінну роботу переведено всі тваринницькі ферми району. Запровадження механізації всіх робіт дали великий економічний ефект. Якщо два роки тому назад тваринництво в районі було збитковим, то тепер воно дає прибутки. У колгоспі імені Леніна завдяки механізації доставки кормів займаються тільки однією людиною з чотирьох осіб, які раніше працювали на фермі, перетворюючи свою роботу в село, і самих себе.

...тєсь грабівничою. Імперіалістичною через буржуазний характер цього уряду. Клас капіталістів, зв'язаний з банками, залежний у фінансовому і дипломатичному відношеннях від більш могутнього англо-французького імперіалізму, ніякої іншої війни, крім імперіалістичної, проводити не може. З цієї війни не можна вийти без повалення влади капіталу, без переходу державної влади до рук пролетаріату і найбідніших верств селянства, які приймають до цього. Тільки ця влада може дати народові мир, хліб і свободу, повернути країну на шлях соціалізму. Звідси більшовицькі лозунги: «Ніякої підтримки, ні найменшого довір'я Тимчасовому уряду!».

У «Квітневих тезах» Ленін проголосив курс на перемогу соціалістичної революції. «Сверідність поточного моменту в Росії позиває В. ПЕРЕКХОДИТИ від першого етапу революції, який дав владу буржуазії в силу недостатньої свідомості і організованості пролетаріату, — ДО ДРУГОГО її етапу, який повинен дати владу в руки пролетаріату і найбідніших верств селянства». (В. І. Ленін. Твори, т. 24, стор. 4). Це положення є вихідним і центральним пунктом тез.

Уже в 1905 році В. І. Ленін побачив у Радах не тільки органи збройного повстання, але й зародки нової революційної влади. Тепер, на основі новітніх уроків Нарвської комуні і досвіду двох російських революцій він у «Квітневих тезах» висунув республіку Рад як політичну форму диктатури пролетаріату. «Не парламентарна республіка, — говорив Ленін, лише-

від Р. Р. Д. було б кроком назад, — а республіка Рад робітничих, батрацьких і селянських депутатів по всій країні, знизу доверху». — проголосив Ленін. (В. І. Ленін. Твори, т. 24, стор. 5).

Ленін, викривляючи опортуністів, довів, що життя виступило в порівнянні з парламентарною республікою новий «вищий тип демократичної держави» і таким чином республіка Рад.

Це було видатне відкриття творчого марксизму. Воно мало історичне значення для забезпечення перемоги соціалістичної революції і в жовтні 1917 року, встановлення Радянської влади і побудови со-

В. І. Ленін

ціалізму в нашій країні, а також для вироблення політичних форм диктатури робітничого класу в країнах національної демократії Європи і Азії, на острові свободи — Кубі.

У «Квітневих тезах» сформульовано економічну платформу пролетарської партії, тактику партії в боротьбі за соціалістичну революцію.

В результаті глибокого аналізу історичної обстановки, яка склалася тоді, Володимир Ілліч обґрунтував можливість мирного переходу влади в руки пролетаріату. Він дав ще один переконливий доказ проти брехливих вигадок ворогів пролетаріату, які твердили, ніби комуністи завжди при всіх

обставинах, стояли і стоять за насильствений спосіб завойовування влади робітничим класом.

«Квітневі тези» Леніна є видатним документом творчого марксизму. Вони орієнтували партію на новий, справді марксистський революційний курс, озброювали її новими програмними і тактичними дозвіллями величезної мобілізуючої сили. Своєю тезами Ленін виводив партію на широкі шляхи послідовної класової боротьби за перемогу соціалістичної революції. В їх основі лежало геніальне ленінське положення про можливість перемоги соціалізму в одній країні.

ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

ВИСОКА ЧЕСТЬ

ОДЕСА. Рішенням Ради Міністерів УРСР Одеському заводі радіально-свердильних верстатів присвоєно ім'я В. І. Леніна. Це — одне з переліку підприємств у системі міністерства верстатобудівної та інструментальної промисловості СРСР. За чотирьох років завод випустив понад 40 тисяч першокласних верстатів, які тепер купують 63 країни світу, в тому числі Японія, США, Англія, Франція, ФРН, Італія, Канада.

СТОРІНКИ БІОГРАФІЇ ІЛІЧУ

ЛЕНІНГРАД. Першому приїздові Володимира Ульянова в Петербург присвячена і випущена «Ленінська книга» «Ленін і петербургський університет». Вона розповідає про те, як двадцятирічний Володимир Ульянов перше в 1890 році приїхав у Петербург. В університеті він ознайомився з програмними і тактичними доповідями величезної мобілізуючої сили. Своєю тезами Ленін виводив партію на широкі шляхи послідовної класової боротьби за перемогу соціалістичної революції. В їх основі лежало геніальне ленінське положення про можливість перемоги соціалізму в одній країні.

(РАТАУ).

„Армія Радянська“

Так зветься книга, випущена в світ видавництвом політичної літератури. Це написаний колективним автором короткий науково-популярний нарис історії Радянської Збройної Сили. У книзі, ілюстрованій документальними фотографіями, прослідуються весь героїчний шлях створення зусиллями Комуністичної партії Радянської Армії і Військово-Морського флоту з моменту їх зародження до наших днів.

Перемогу до парису написав К. Е. Ворошилов. «Досвід історії переконливо свідчить про те, що на всіх етапах розвитку нашої країни Радянська Армія і Військово-Морський флот завжди були на висоті завдань, які стояли перед ними, твердо й надійно оберігали мирну творчу працю радянського народу, свободу і незалежність Батьківщини. Так було, так є і так буде завжди. — писав Климент Єфремович. — Про це ще і ще раз нагадає книга «Армія Радянська». Вона відомить про героїзм і мужність і героїзму, самовідданого виконання громадського, військового та інтернаціонального обов'язку, постійної готовності віддати всі свої сили і здібності обороні Батьківщини, розгромити будь-якого її ворога.

Ось чому я палко рекомендую цю книгу нашим радянським читачам і особливо молоді покоління — нашим надії і нашою майбутньому».

Книгу видали масовим тиражем.

(Кор. ТАРС).

Перепустка

Для БАГАТЬОХ сивацьких рублів — це той рублік, по одній білці якого ланцюється шпальна нирта і мрії, а по другій — вистеляються шляхи в трудове життя. Юнак або дівчина в цьому віці задумується, яку дорогу обрати в майбуттє. Можливостей для вибору багато, і якій людині — повнозрілому господарю свої долі.

А Віра Богаткіна в сімнадцять вже мала професію. На цей час вона закінчила Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 6 і одержала

Віра Богаткіна в сімнадцять вже мала професію. На цей час вона закінчила Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 6 і одержала

— А які у вас норми виробітку?

— Червоний прапор — за п'ять днів!

— В цьому році закінчили піднімати розрідку будуть приймати?

Робітники розповіли новоприбулим про все, що їх цікавило. Дівчата зразу відчули себе вчетверте!

— Ану покажіть, на що ви здатні, — жартома запропонував Люба Диченко.

Віра закінчила заготовку, перерізала різьбу і швидко увімкнула перстат. Заєкстрислбасекса спірала стружани. За п'ятнадцять хвилин до підготовки була готова.

— Добре виходить! — похвально сказала Люба.

— Вона ж на відмінно закінчила училище, — сказав Віктор Бершанський, — її подруги, мабуть, господарюють біля перстата не гірше.

І справді, жодна з випускниць училища, приступивши до роботи, не порушила злагоженого виробничого ритму бригади. В кінці зміни цілкомєпрсталавати проміт їх призначені мітки: 100 процентів, 110...

Настав день одержання першої заробітної плати. Це була справжня радість. Радість від того, що на честь цієї полії зібралась в клуб робітничі всієї зміни, і начальник цеху, секретар комсомольської організації, вестари заводу сердечного поздоровили юне повнозріле з одержавшим першою заробітку.

Віра купила собі голівника, щоб надіти на зашнуровані ноги про шпальні. І відлучившись заради голівника хитанні і гордині Вірніого життя, сповненого великих і малих турбот. А їй чимало. В цьому році Віра постаралась успішно закінчити середню школу робітничої молоді. Вона бере участь у деконструкторських змаганнях, відлучившись гурток художньої самодіяльності. Разом з подружками не пропускає жодної пікварі встанови чи кіно. Подобавляється їй працювати в такому дружному колективі. І рада, що її направили саме сюди.

Віра, як і її подруг Женю Аулю, Світлану Власенко і Світлану Литовку направили в цех № 2. Хвилювалися: як зустрінуть їх і робітничі «сім'ї», чи знайдуть тут хороших друзів?

Секретар комсомольської організації Віктор Бершанський і майстер Борис Семизенко радо приймали новачок, позитивно йти з дівчатами — токарями комсомольсько-молодих бригад Любу Диченку. Віра і її подруги спочатку інформували від загальної уваги, потім сміливіше:

І. ГРИЦЕНКО.

